

[Undervisningsministeren.]

med det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen om, hvem der har størst Interesse for disse Skoler. Ude i Befolkningen er der nemlig ingen, der er i Tvivl. Der er ingen i de Kredse, det her drejer sig om, der for Alvor tror paa, at en Mand, der aldrig, medens han havde Muligheder derfor gennem sit Partis Indflydelse, foretog sig noget som helst for at forbedre Vilkaarene for disse Skoler og deres Elever, er den rigtige Talsmand og den, der skal staa i Spidsen for en Forbedring af disse Skolers Forhold. Man vil nemlig meget hurtigt komme til det Resultat, at det er Agitation, og jeg tror, det ærede Medlem skulde overveje, at alle de Taler, han holder, har en Baggrund, som paa Forhaand fører til, at man ude i de Kredse, det drejer sig om, forstaaer at bedømme, hvad der er af Realitet i hans Tale, og hvad der er Agitation, og man har paa Forhaand afgjort, at den væsentligste Del falder paa det sidste. Den Beskedenhed, det ærede Medlem udviste ved at erklære, at han jo kun var et menigt Medlem af dette Ting, var en Rolle, som jeg fandt lidt ny for det ærede Medlem, men som var meget klædelig.

Jeg tror, at det ærede Medlem sagde, at en Minister havde aldrig staaet i den gunstige Stilling, som jeg stod i her: jeg havde et stort Flertal i Rigsdagen for at gennemføre Forhøjelser til de Formaal, det her drejede sig om. Jeg gad dog vidst, om Venstres Minister i sin Tid ikke havde den samme Baggrund, hvis der ellers er nogen som helst Mening i den Stilling, Venstres og de konservative Medlemmer har til disse Problemer i Dag. I 1926—29 var Landbrugets Vilkaar ringere økonomisk, end de er i Dag. I disse Aar kostede Opholdet paa Skolerne rundt regnet det samme, som det koster nu, men det gjorde ikke det mindste til, at Venstre dengang tog Spørgsmaalet op; de mente, at man ogsaa paa det Tidspunkt stadig kunde nøjes med en Bevilgning, der laa betydelig under, hvad Loven gav Mulighed for at yde. Derfor tror jeg det ærede Medlem godt kan holde op; der er ikke noget agitatorisk at hente paa dette Omraade, og sagligt har det ærede Medlem ikke givet noget Bidrag til at gøre Forholdene gunstigere for de Folk, som det her drejer sig om.

Det ærede Medlem Hr. Grønning var ikke tilfreds med Lovforslaget. Der var ingen Linie, nej, Det konservative Folkeparti byder paa noget ganske andet. De har en Linie i deres Ungdomspolitik. Nu maa jeg erkende, at jeg, naar vi skal tale

om det principielle, ikke kan se saa forfærdelig stor Forskel paa, om man vil yde 40 Kr. pr. Maaned, eller man vil yde 50 Kr. Jeg maa sige, at hvis dette er Udtryk for en Linie, er den i hvert Fald let overskuelig, og nogen stor Nydannelse i Spørgsmaalet kan jeg nu heller ikke finde paa dette Grundlag. Det er det eneste, som det konservative Parti hidtil har udfoldet af Initiativ paa dette Omraade, men det kom først paa et Tidspunkt, da Spørgsmaalet var rejst fra mange andre Sider. Jeg tror derfor, at den Rolle at skulle give Tønen an og vise Linien i dette Spørgsmaal kommer Partiet til at overlade til andre. De er kommet for sent med.

Der var dog et Punkt, hvor det konservative Parti havde noget nyt. De er Tilhængere af, forstod jeg, at vi skal have en tvungen Ungdomsskole. Saa begynder det at blive mere interessant! Det bliver navnlig interessant, om saa Venstre fremdeles mener at have et Arbejdsfællesskab med et Parti, der aabent erklærer sig for Tilhænger af en Skole, hvor al Ungdom skal tvinges ind. Den tvungne Arbejdstjeneste maa være den store Linie i den konservative Politik, hvis der i det hele taget er Mening i det Udtryk, det ærede Medlem har anvendt. Jeg maa erklære, at denne Linie vil jeg ikke følge, jeg anser den for at være uheldig. Jeg mener, at den mest virkningsfulde Maade at imødegaa disse Synspunkter fra konservativ Side er den, at vi gør Vilkaarene saa gode som muligt for Adgangen til de frivillige Skoler, vi har, og finder Former for andre frivillige Skoler, som bedre end de, vi i Øjeblikket har, er i Stand til at samle hele Landets Ungdom. Dér tror jeg, at der navnlig for Byernes Vedkommende er meget at gøre.

Det er i og for sig urimeligt at ville opfatte denne Lov som en Lov i særlig Grad for Landboudommen. Adgangen gives lige fuldt for al Ungdom, enten den bor i Byerne eller paa Landet. Adgangen er i væsentlig Grad benyttet af Landets Ungdom, men meget ønskeligt var det, om man kunde finde Former for et Oplysningsarbejde af samme Karakter, et frivilligt Arbejde, der var i Stand til at samle Byens Ungdom. Det tror jeg bliver et Problem, som i den kommende Tid maa tages op til Drøftelse.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen talte en hel Del om andre Foranstaltninger end dem, vi her drøfter, og satte Lovforslaget i Forbindelse med Loven om Beskæftigelse og med Spørgsmaalet om Ungdommens Forbliven paa Landet. Det